

ACCOUNTANTSKAMER

Beslissing in de zaak onder nummer van: 16/3051 Wtra AK

ACCOUNTANTSKAMER

BESLISSING ex artikel 38 Wet tuchtspraak accountants (Wtra) in de zaak met nummer 16/3051 Wtra AK van 29 mei 2017 van

HET OPENBAAR MINISTERIE,

Functioneel Parket, eenheid Zwolle,
vertegenwoordigd door officier van justitie mr. G.J. Heidema,

KLAGER,

raadslieden: mr. S. van den Kerkhof en drs. R.E. Dohmen RA AA

t e g e n

Y,

voorheen registeraccountant,
wonende te [woonplaats],

BETROKKE NE,

raadsman: mr. ing. A. Klein

1. Het verloop van de procedure

1.1 De Accountantskamer heeft kennisgenomen van de in deze zaak gewisselde en aan partijen bekende stukken, waaronder:

- het op 19 december 2016 per e-mail en op 20 december 2016 per post ingekomen klaagschrift van 16 december 2016 met bijlagen;
- het e-mailbericht van klager van 7 maart 2017 met bijlage.

1.2 De Accountantskamer heeft de klacht behandeld ter openbare zitting van 24 maart 2017 waar zijn verschenen: namens klager zijn vertegenwoordiger officier van

justitie mr. G.J. Heidema, bijgestaan door mr. S. van den Kerkhof en drs. R.E. Dohmen RA AA, en betrokkene, bijgestaan door mr. ing. A. Klein.

1.3 Klager en betrokkene hebben op genoemde zitting hun standpunten doen toelichten (mede aan de hand van pleitaantekeningen, die aan de Accountantskamer zijn overgelegd) en toegelicht, alsmede doen antwoorden en/of geantwoord op vragen van de Accountantskamer.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de Accountantskamer het volgende vast.

2.1 Betrokkene was van 20 augustus 1990 tot 11 november 2015 als registeraccountant ingeschreven in het register van het NIVRA, respectievelijk Nba.

2.2 Betrokkene is directeur-groootaandeelhouder van [A] Holding B.V. (hierna: [de Holding]). De Holding maakt deel uit van een groep van acht vennootschappen waaronder [B] Kozijnen B.V. (hierna: [Kozijnen B.V.]) en [C] Exploitatie B.V. (hierna: [Exploitatie B.V.]).

2.3 Betrokkene is (via [C] Beheer B.V.) 55% aandeelhouder van [Kozijnen B.V.], waarvan de activiteiten bestaan uit de productie en verkoop van kunststof kozijnen en deuren. Betrokkene verzorgt de administratie en heeft de fiscale aangiften en de jaarstukken opgemaakt en ingediend bij de Belastingdienst.

2.4 Betrokkene is (via [C] Beheer B.V.) 100% aandeelhouder van [Exploitatie B.V.] waarvan de activiteiten bestaan uit het leveren van managementdiensten en het verzorgen van financiële dienstverlening aan voornamelijk gelieerde partijen. De werkzaamheden worden door betrokkene verricht als enig personeelslid in dienst van [Exploitatie B.V.].

2.5 Naar aanleiding van geconstateerde verschillen tussen de aangegeven omzet op een aangifte vennootschapsbelasting en een aangifte omzetbelasting van [Exploitatie B.V.] heeft de Belastingdienst op 3 juni 2014 een boekenonderzoek ingesteld inzake de aanvaardbaarheid van de aangiften omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 2009 tot en met 31 december 2013 van de Holding en de aan de Holding gelieerde vennootschappen.

2.6 De bevindingen van het boekenonderzoek hebben geresulteerd in een op 22 april 2015 gestart strafrechtelijk onderzoek tegen betrokkene inzake de aan hem gelieerde [Kozijnen B.V.] en [Exploitatie B.V.]. In dit strafrechtelijk onderzoek heeft betrokkene, toen hij als verdachte werd gehoord, onder meer verklaard:

- dat hij de leiding over de administratieve afdeling van [Kozijnen B.V.] had en zelf de financiële administratie deed,
- dat het personeel van [Kozijnen B.V.] ingehuurd werd via [D] Solutions B.V., maar dat op basis van door hem verstrekte gegevens voor dat personeel pro forma jaaropgaven en salarisspecificaties zijn opgemaakt zodat het personeel bij het grenskantoor voor de Nederlands-Duitse heffing belasting moesten betalen, waarbij hij willekeurig 1 juli 2013 als datum van indiensttreding heeft ingevuld,

- dat het klopt dat de intracommunautaire verwervingen niet zijn opgevoerd in de aangiften omzetbelasting van [Kozijnen B.V.],
- dat hij niet ervan op de hoogte was dat hij deze verwervingen moest aangeven op de aangiften omzetbelasting van [Kozijnen B.V.],
- dat hij opzettelijk onjuiste aangiften omzetbelasting van [Kozijnen B.V.] heeft gedaan om de liquiditeit “binnen de club” te houden en [Kozijnen B.V.] draaiende te houden,
- dat hij daarbij niet aan zichzelf heeft gedacht maar puur aan de continuïteit van de onderneming omdat hij wel eens een keertje iets wilde hebben dat wel zou lukken,
- dat het geen bijzondere reden heeft dat hij in het tweede kwartaal 2014 geen aangifte omzetbelasting heeft gedaan,
- dat de verdenking juist is dat hij de autokilometeradministratie niet juist heeft opgemaakt en daarmee opzettelijk het privégebruik van de auto niet bij de aangiften loonheffing van [Exploitatie B.V.] heeft aangegeven,
- dat hij de auto-kilometeradministratie 2009-2013 heeft opgemaakt nadat de Belastingdienst tijdens het boekenonderzoek in 2014 om een auto-kilometeradministratie had gevraagd,
- dat hij met een kladadministratie en gegevens uit zijn agenda's de kilometeradministraties heeft gemaakt zoals hij die in 2014 heeft overhandigd aan de belastingdienst en dat hij in die administratie adressen heeft toegevoegd die er nooit zijn geweest,
- dat de reden daarvan is geweest om de afdracht van belastingen te reduceren,
- dat hij een factuur heeft opgemaakt op het briefpapier van [D] Kunststof Kozijnen B.V. op het moment dat die vennootschap al failliet was, onder meer met de bedoeling daarmee de BTW te verlagen van [Kozijnen B.V.].

2.7 Bij vonnis van 20 februari 2017 heeft de rechtbank [arrondissement], samengevat en zakelijk weergegeven, bewezen verklaard dat betrokkene namens [Kozijnen B.V.] en/of [Exploitatie B.V.] (over een aantal jaren) opzettelijk geen aangifte omzetbelasting heeft gedaan, onjuiste aangiften omzetbelasting heeft gedaan, geen aangifte loonbelasting heeft gedaan, een vervalste kilometeradministratie aan de belastingdienst beschikbaar heeft gesteld en dat hij een valse factuur heeft opgemaakt en als echt en onvervalst heeft gebruikt. Betrokkene is daarvoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van twaalf maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar. Betrokkene is van het vonnis in hoger beroep gegaan.

3. De klacht

3.1 Betrokkene heeft volgens klager gehandeld in strijd met het belang van een goede uitoefening van het accountantsberoep. De handelingen van betrokkene zijn volgens klager niet alleen te betitelen als een inbreuk op de rechtsorde, maar ook als strijdig met de beroepsethiek. Betrokkene heeft een onaanvaardbare inbreuk op de fundamentele beginselen uit de Verordening gedragscode RA's (hierna: VGC) en de Verordening Gedrags- en beroepsregels accountants (hierna: VGBA) gemaakt.

3.2 Ten grondslag aan de klacht ligt, zoals blijkt uit het klaagschrift en de daarop namens klager gegeven toelichting, dat betrokkene:

1. in de periode van 1 oktober 2012 tot en met 31 april 2015 opzettelijk onjuiste/onvolledige aangiften omzetbelasting heeft ingediend namens [Kozijnen B.V.];
2. in de periode van 1 april 2014 tot en met 1 oktober 2014 opzettelijk geen aangiften omzetbelasting namens [Kozijnen B.V.] heeft gedaan;

3. in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2014 valse loonstroken en jaarpogaven heeft opgemaakt of laten opmaken op briefpapier voorzien van het logo en opschrift van [Kozijnen B.V.] met het oogmerk deze als echt en onvervalst te kunnen (laten) gebruiken;
4. in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 januari 2014 opzettelijk een onjuiste administratie van [Kozijnen B.V.] heeft gevoerd;
5. in de periode van 7 februari 2011 tot en met 28 juli 2014 opzettelijk onjuiste aangiften heeft gedaan van [Exploitatie B.V.];
6. in de periode van 7 februari 2011 tot en met 28 juli 2014 een valse autokilometre-administratie heeft opgemaakt ten behoeve van een ingestelde belastingcontrole bij [Exploitatie B.V.] en daarvan gebruik heeft gemaakt;
7. in de periode van 7 februari 2011 tot en met 28 juli 2014 aan de Belastingdienst bescheiden en administratie van [Exploitatie B.V.] in valse vorm ter raadpleging ter beschikking heeft gesteld;
8. in de periode van 1 oktober 2012 tot en met 31 maart 2013 een valse factuur van [D] Kunststof Kozijnen B.V. gericht aan [Kozijnen B.V.] ten bedrage van € 78.650 heeft opgemaakt met het oogmerk deze factuur als echt en onvervalst te (kunnen) gebruiken om de verschuldigde belasting van [Kozijnen B.V.] te kunnen verlagen.

4. De gronden van de beslissing

Omtrent de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Accountantskamer het volgende.

4.1 Op grond van artikel 33 Wet op de Registeraccountants (oud, hierna: Wet RA) en sinds 1 januari 2013 op grond van artikel 42 van de Wet op het accountantsberoep (hierna: Wab) is de accountant bij het beroepsmatig handelen, onderscheidenlijk ten aanzien van zijn beroepsuitoefening, onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met het bij of krachtens de Wet RA respectievelijk Wab bepaalde en ter zake van enig ander handelen of nalaten in strijd met het belang van een goede uitoefening van het accountantsberoep. Hierbij verdient opmerking dat een accountant, ook nadat hij is uitgeschreven uit het accountantsregister, tuchtrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor handelen of nalaten dat zich heeft voorgedaan in de periode dat hij nog wel ingeschreven stond.

4.2 Het handelen en/of nalaten waarop de klacht betrekking heeft moet, voor zover dit plaats had in de periode van 1 januari 2007 tot 4 januari 2014, worden getoetst aan de in die periode geldende VGC en daarvan in dit geval het (voor alle accountants geldende) deel A en deel C (voor accountants in business) en, voor zover het plaats had ná 4 januari 2014, aan de sindsdien geldende VGBA.

4.3 Daarbij stelt de Accountantskamer voorop dat het in een tuchtprocedure als de onderhavige in beginsel aan klager is om feiten en omstandigheden te stellen en - in geval van (gemotiveerde) betwisting - aannemelijk te maken, die tot het oordeel kunnen leiden dat de betrokken accountant tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

4.4 Klager heeft voor de onderbouwing van zijn onder 3.2 omschreven klacht verwezen naar de in de kantlijn van de bewijswijzer genoemde bijlagen. Deze bijlagen betreffen onder meer rapporten van door de Belastingdienst ingestelde boekenonder-

zoeken en processen-verbaal van aanvang, van bevindingen, van verhoor als verdachte en van verhoor als getuige.

4.5 Op de zitting heeft betrokkene betwist zich schuldig te hebben gemaakt aan de hem verweten gedragingen. Zijn raadsman heeft daarbij aangevoerd dat betrokkene de in het klaagschrift aangehaalde verklaringen onder druk van derden heeft afgelegd, dat hij deze verklaringen intrekt, in het belang van het strafrechtelijk onderzoek geen verdere mededelingen doet en zich bij voorbaat op zijn verschoningsrecht beroept. Nader daarnaar gevraagd heeft betrokkene verklaard voor zijn handelen rechtvaardigingsgronden te hebben en een deel van de in de strafzaak ten laste gelegde feiten inhoudelijk te betwisten. Omdat hij zijn raadsman niet voor de voeten wilde lopen voor wat betreft het door hem ingestelde beroep, heeft betrokkene zijn betwisting echter niet verder toegelicht. Door dit niet te doen, is voor de Accountantskamer duister gebleven welke klachtonderdelen betrokkene betwist, welke rechtvaardigingsgronden hij voor zijn handelen meent te hebben en of deze tuchtrechtelijk relevant zijn. Nu betrokkene, ondanks de namens klager gedane toezegging, dat zijn verklaringen ter zitting niet in het hoger beroep in de strafzaak zullen worden gebruikt, geen toelichting heeft gegeven op het intrekken van zijn eerdere, bekennende verklaringen, kan de Accountantskamer niet anders dan concluderen dat betrokkene, mede in het licht van de overige door klaagster overgelegde bewijsmiddelen, onvoldoende gemotiveerd heeft betwist dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan de hem verweten gedragingen. Deze gedragingen zijn dan ook tuchtrechtelijk door klager voldoende aannemelijk gemaakt. Dat betrokkene niet op de hoogte was van de verplichting om in de aangiften omzetbelasting melding te maken van de intracommunautaire verwervingen acht de Accountantskamer, net als de rechtbank [arrondissement] in de strafzaak tegen betrokkene, ongeloofwaardig. Als registeraccountant moet betrokkene geacht worden over deze kennis te beschikken. Dit geldt voor betrokkene te meer, nu in zijn door klager overgelegde curriculum vitae staat dat hij meer dan normale belangstelling en kennis voor/van (internationaal) belastingrecht heeft.

4.6. Namens betrokkene is ter zitting (meer subsidiair) aangevoerd dat hij de verweten handelingen niet heeft verricht in zijn hoedanigheid van accountant, maar als bestuurder van een of meer vennootschappen, terwijl de tuchtrechtspraak alleen het beroepsmatig handelen of nalaten van een registeraccountant omvat. Volgens betrokkene doet het feit dat artikel 22 lid 2 van de Wtra een ruime toepassing beoogt als een accountant strafrechtelijk is veroordeeld voor een feit dat de werkzaamheden raakte die een accountant heeft uitgevoerd, hieraan niet af, nu in dit geval nog geen sprake is van een onherroepelijke veroordeling en het enkele feit dat een accountant een strafbaar feit heeft gepleegd, niet zonder meer betekent dat de eer van de stand van de registeraccountants of de fundamentele beginselen zijn geschonden. Tot slot is namens betrokkene opgemerkt dat hij, zoals volgens hem ook is geregistreerd in het register van de Nba, ten tijde van de gestelde gedragingen niet meer als registeraccountant actief was en thans zelfs geheel is uitgeschreven in verband met een persoonlijk faillissement.

4.7 Zoals hiervoor onder 4.1 reeds is overwogen, kan een accountant, ook nadat hij is uitgeschreven uit het accountantsregister, tuchtrechtelijk verantwoordelijk worden gehouden voor handelen of nalaten dat zich heeft voorgedaan in de periode dat hij nog wel ingeschreven stond. De verwijzing naar artikel 22 lid 2 Wtra kan betrokkene niet baten, reeds op de grond dat de klacht niet door de in dat artikellid genoemde voorzitter van de beroepsorganisatie is ingediend, maar door een klager als bedoeld in het eerste

lid van genoemd artikel. Voor zover betrokkene heeft bedoeld te betogen dat de verweten gedragingen geen handelingen of nalaten betreffen als bedoeld in artikel 33, eerste lid Wet RA respectievelijk artikel 42, eerste lid van de Wab faalt zijn betoog. Nu de verwijten betrekking hebben op in de accountantspraktijk gebruikelijke fiscale en administratieve werkzaamheden die betrokkene met toepassing van zijn vakkennis (onder meer) als bestuurder voor twee aan zijn holding gelieerde vennootschappen heeft verricht, betreft de klacht naar het oordeel van de Accountantskamer beroepsmatig handelen van betrokkene respectievelijk de uitoefening van zijn beroep als bedoeld in deze artikelen, en is dit handelen, voor zover het onder de werking van de VGBA valt, begaan in de uitoefening van het beroep als bedoeld in het tweede lid van artikel 3 VGBA, zodat op dit handelen niet alleen onder de werking van de VGC maar ook onder werking van de VGBA alle fundamentele beginselen van toepassing zijn.

4.8 Het hiervoor omschreven gedrag van betrokkene moet worden aangemerkt als oneerlijk en onoprecht optreden in zijn beroepsmatige betrekkingen, alsmede strijdig met wet- en regelgeving. Ook heeft betrokkene met zijn handelen het accountantsberoep in diskrediet gebracht.

Het handelen van betrokkene moet, wat de jaren 2012 en 2013 betreft, worden gekwalificeerd als strijdig met de fundamentele beginselen van "integriteit" en "professioneel gedrag" als bedoeld in artikel A-100.4 onder a. en e. en nader uitgewerkt in de hoofdstukken A-110 en A-150 van de VGC. Wat betreft de jaren 2014 en 2015 is dat handelen in strijd met het fundamentele beginsel van "professionaliteit" als bedoeld in artikel 4 VGBA en het fundamentele beginsel van integriteit als bedoeld in artikel 6 VGBA en overigens ook met het fundamentele beginsel van vakbekwaamheid en zorgvuldigheid als bedoeld in het eerste lid van artikel 13 VGBA. De klacht moet dan ook gegrond worden verklaard.

4.9 Nu de klacht gegrond moet worden verklaard, kan de Accountantskamer een tuchtrechtelijke maatregel opleggen. Bij de beslissing daarover houdt de Accountantskamer rekening met de aard en de ernst van de vergrijpen van betrokkene en de omstandigheden waaronder deze zich hebben voorgedaan. In aanmerking wordt genomen dat betrokkene gedurende enkele jaren onder meer meermaals bewust geen of onjuist aangifte omzetbelasting heeft gedaan en een autokilometeradministratie heeft vervalst en in valse vorm aan de belastingdienst ter beschikking heeft gesteld. Dit handelen is een accountant in sterke mate onwaardig. Betrokkene heeft het accountantsberoep hiermee in ernstige mate in diskrediet gebracht.

4.10 De schending van eerdergenoemde fundamentele beginselen van "integriteit", "professioneel gedrag" en "professionaliteit" moet als zodanig flagrant worden bestempeld, dat de Accountantskamer in deze klachtzaak, alles overziende, slechts passend en geboden acht de maatregel als bedoeld in artikel 2, onder e. Wtra, te weten: doorhaling van de inschrijving van de accountant in de registers, onder bepaling van de termijn dat betrokkene niet opnieuw kan worden ingeschreven op de maximale duur van tien jaren. Het gegeven dat betrokkene niet eerder tuchtrechtelijk is veroordeeld, legt gelet op de ernst van de betrokkene te maken verwijten in dit verband geen gewicht in de schaal. Nu betrokkene in staat van faillissement verkeert en niet langer is ingeschreven in het register van de Nba, bestaat thans onvoldoende aanleiding om de maatregel uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

4.11 Op grond van al het hiervoor overwogene dient als volgt te worden beslist.

5. Beslissing

De Accountantskamer:

verklaart de klacht gegrond in voege als hiervoor omschreven;

legt ter zake aan betrokkene op de maatregel als bedoeld in artikel 2, onder e. Wtra, te weten die van **doorhaling van de inschrijving van de accountant in de registers**, welke maatregel ingaat op de tweede dag volgend op de dag waarop de voorzitter van de Accountantskamer een last tot tenuitvoerlegging heeft uitgevaardigd;

· bepaalt de termijn waarbinnen betrokkene niet opnieuw in de registers kan worden ingeschreven op **10 (tien)** jaar;

verstaat dat de AFM en de voorzitter van de Nba, na de uitvaardiging van een last tot tenuitvoerlegging door de voorzitter van de Accountantskamer, zorgen voor opname van deze tuchtrechtelijke maatregel in de registers, voor zover betrokkene daarin is of was ingeschreven;

verstaat dat, op grond van het bepaalde in artikel 23, derde lid Wtra, betrokkene het door klager betaalde griffierecht ten bedrage van € 70,-- (zeventig euro) aan klager vergoedt.

Aldus beslist door mr. drs. M. Stempher, voorzitter, mr. H. de Hek en mr. A.L. Goederee (rechterlijke leden) en S.L.J. Graafsma RA en J. Maan AA (accountantsleden), in aanwezigheid van mr. G.A. Genee, secretaris, en uitgesproken in het openbaar op 29 mei 2017.

_____
secretaris

_____
voorzitter

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op: _____

Ingevolge artikel 43 Wtra kan tegen deze uitspraak binnen 6 weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld door middel van het indienen van een beroepschrift bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven (adres: Postbus 20021, 2500 EA Den Haag). Het beroepschrift dient te zijn ondertekend en de gronden van het beroep te bevatten.